

LECTURA: Tripijoc i fregall

EN MIQUEL I EL SEU FOLLET BURLETA

En aquesta ciutat de l'interior vivien també un nen orfe i un follet. El nen es deia Miquel i casa seva era una escola. Allà anava a classe, allà menjava, allà dormia, allà guardava la seva roba i els seus quaderns, allà jugava amb altres nens...

El follet no se sabia ben bé on vivia, encara que tots els que coneixien en Miquel asseguraven que niava dins del seu cap, en la seva imaginació.

—Tens el cap ple de pardals.

—I ara! —insistia en Miquel—. Reconec que m'invento algunes coses, però el follet és tan real com un autobús, com la taronja que porto a la butxaca, com el color blau del cel, com aquest pardal que es rebolca a la sorra...

Però en Miquel no podia demostrar-ho, ja que el follet únicament apareixia quan es trobava sol.

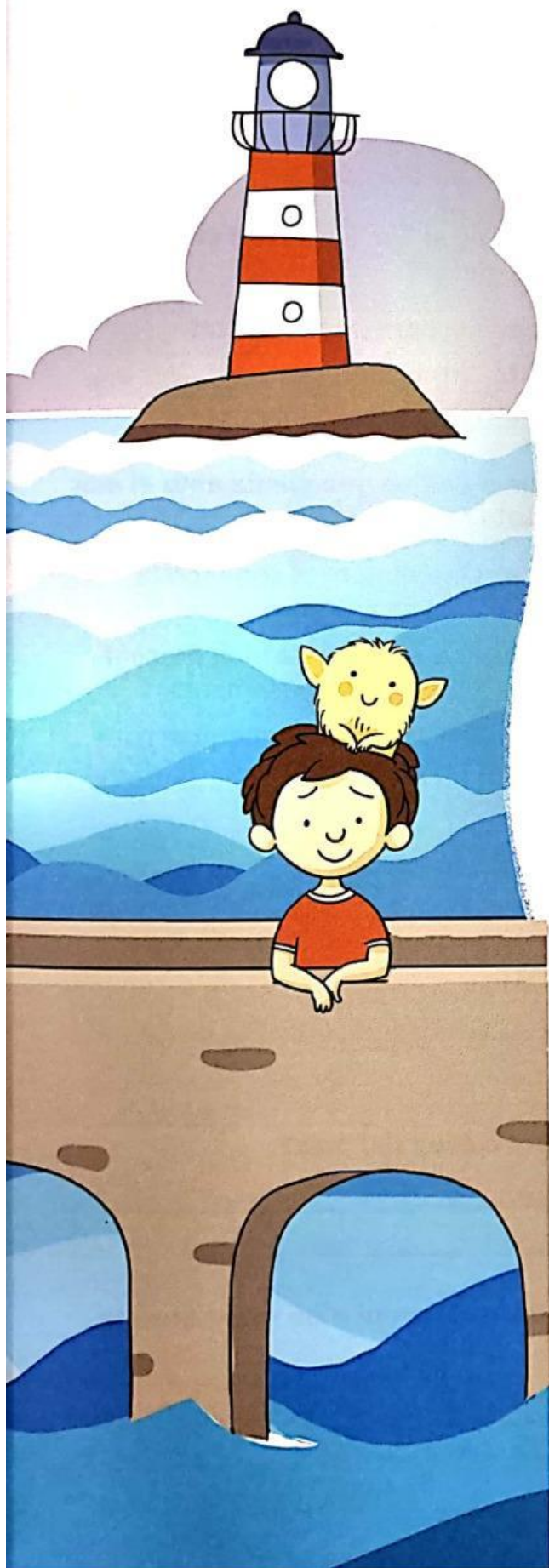
El follet es deia Pompeu, o almenys així li deia en Miquel. Si tenia un altre nom, ningú no ho sap.

Pompeu pertanyia a la mena de follets anomenats burletes. No cal ser un expert en follets per saber que hi ha follets seriosos, follets tímids, follets rondinaires, follets murmuradors, follets gemegaires, follets a ratlles i, per descomptat, follets burletes.

En Pompeu sempre estava de bon humor i disposat a fer una broma a qui se li posés per davant.

Per en Miquel, el lloc preferit de la ciutat era el vell pont de pedra, que amb els seus dotze ulls travessava el riu de banda a banda.

Com que era estret, havien desviat els cotxes per altres ponts més moderns, i per aquell només hi transitaven les persones que no tenien pressa.

En Miquel es col·locava just al centre del pont i es quedava embadalit mirant el corrent del riu.

—T'agrada? —li preguntava el follet.

—Sí, però m'agradria més poder veure el mar.

—Això és impossible en una ciutat de l'interior com aquesta. Ni un follet podria veure'l des d'aquí.

—Mon pare era mariner.

—El recordes?

—Molt poc. Però el que no recordo m'ho imagino. Vivíem en una casa pintada de blau, al costat del port. Si obries les finestres, entrava el soroll del mar, i la seva olor, i la seva humitat...

—I les sardines i els molls i els lluços... —va continuar en Pompeu en to de broma.

—I les gambes i els calamars... —li va seguir el joc en Miquel.

—En la seva tinta?

—Arrebossats.

En Miquel i el follet reien a cor que vols.

—Somies amb el mar?

—A tota hora.

Traduït i adaptat de *Tejemanaje y Estropajo*,
ALFREDO GÓMEZ CERDÁ,
Bruño

4 Respon correctament aquestes preguntes sobre el text que has llegit.

1. On viu en Pompeu?

- ☐ a. En un llum màgic.
- ☐ b. En un pont abandonat.
- ☐ c. Al cap d'en Miquel.

2. Què pensen d'en Miquel els seus companys?

- ☐ a. Que està molt despistat.
- ☐ b. Que s'imagina coses i els explica històries impossibles.
- ☐ c. Que té un follet de veritat a la butxaca.

3. En quin tipus de ciutat viu en Miquel?

- ☐ a. En una ciutat costanera.
- ☐ b. En una ciutat de l'interior, sense mar.
- ☐ c. En una ciutat encantada.

4. Què recorda en Miquel del seu pare?

- ☐ a. Que era pintor.
- ☐ b. Que era cuiner.
- ☐ c. Que era mariner.

5. Quin és el lloc preferit d'en Miquel a la ciutat?

- ☐ a. Un pont molt transitat.
- ☐ b. Un vell pont.
- ☐ c. Un pont amb vuit ulls.

6. Què significa que somia amb el mar a tota hora?

- ☐ a. Que sempre té son i somia amb casa seva.
- ☐ b. Que el mar està molt present en els seus pensaments.
- ☐ c. Que recorda el mar quan mira el rellotge.

7. En quin tipus d'escola creus que viu en Miquel?

8. Què sabem d'en Pompeu a partir del fragment?

9. Què recorda en Miquel de casa seva? I de viure a prop del mar?

10. Què t'agradaria que passés? Escriu un final divertit, propi d'un follet burleta.
